

UYANIŞ SERİSİ/
Rev. İlhan Keskinöz

Markos 4:35 O gün akşam olunca öğrencilerine, "Karşı yakaya geçelim" dedi.

36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı.

37 Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.

38 İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, "Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?" dediler.

39 İsa kalkıp rüzgarı azaladı, göle, "Sus, sakin ol!" dedi. Rüzgar dindi, ortalık sülیمان oldu.

40 İsa öğrencilerine, "Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?" dedi.

41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" dediler.

Mesih Yüce Görev (Matta 28:18-20) için öğrencilerini hazırlıyor: "*Karşı yakaya geçelim.*"

Kurulu bir düzen içinde kalmak ve devam etmek hem kolaydır hem de rahat olduğu için güvenilirdir. Ancak farklı yerlere gitmek her zaman farklı riskler içerir. Bu öyküde karşı yakanın risklerinden önce yolculuğun riski ön plana çıkıyor. Kurulu bir düzen içindeki rahatlık biraz sarsılınca ortaya panik ve korku çıkıyor: "*Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?*"

Ancak iman ile yürüyüş dünya önünde beklediğinizden farklı gelişmelere, bazen karşı çıkışlara, bazen tehlikelere, bazen kaygılara açıktır. Bu durumda beklenmedik bir durumla karşılaştığınızda korkuya yer vermemek için kendinize şu soruyu sorun: Acaba bu durumdan ne öğrenmeliyim; bu durumda nasıl davranmalıyım?

Bir başka karşı yaka yolcusuna bakalım: Pavlus... Sözü yaymak için Filipi de dolaşmaya başladığında, kilise kurmak gibi Mesih merkezli bir hizmette hapse atılmayı beklemiyordu muhtemelen (Elçilerin İşleri 16:18-24). Ancak Pavlus ve yol arkadaşı Silas, içinde buldukları bu tutukluluk durumunu bir tanıklık fırsatı olarak değerlendirdiler (Elçilerin İşleri 16:25). Çünkü onlar Mesih ile aynı gemide yolculuk ettiklerinin farkındaydılar. Böylece onlar gece yarısı tomruğa vurulmuş halde dua edip ilahi söylerken, tutukevi sarsıldı, zincirler çözüldü. Bu olay zindancının ve ev halkının iman etmesi için bir fırsata dönüştü. Pavlus ve Silas dünyanın gözünde zavallı bir durumdayken, tutukluyken, Filipi kilisesinin temelini attılar (Elçilerin İşleri 16:24-34). Benzer şekilde karşılaştıkları her beklenmedik durumda ya da istenmeyen bir durumla karşılaştıklarında (krş. II.Korintliler 11:23-27), Mesih ile aynı gemiden olduklarını düşündüler ve içine düştükleri fırtınalı durumları bu yüzden yadırgamadılar:

I.Korintliler 4:9 Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk. ¹

O gün "*Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?*" diyen öğrencilere bakınca, belki bu gün bazı coğrafyalarda Mesih'in öğrencileri bu denli korku ve panik yaşamıyor olabilirler. Hatta bazı kiliseler o kadar bereketlenmiştir ki, Mesih uğruna acı çekmenin (Filipililer 1:29-30, I.Korintliler 11:11-13, II.Timoteyus 1:8 krş. Efesliler 6:11-18) ne demek olduğunu bilemez durumdadırlar.

Öyleyse bugünün kiliseyi beğenmeyen, pastörü beğenmeyen, kardeşleri beğenmeyen bugünün Mesih öğrencilerine ne demeli? Bir ölüm korkusu olmaksızın yaşayıp da sürekli homurdanıp şikayet eden kimseler Mesih ile aynı gemide olduğunu unutan kimseler olmuyor mu? Mesih'teki hedefine bakmak

¹ II.Korintliler 2:16 Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir? II.Korintliler 4:11 Çünkü İsa'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz.

yerine, etrafına hata aramak için bakanlar, gözlerini göksel şeylere dikmek yerine dünyaya, geçici şeylere dikmiş olmuyorlar mı?

Bugün Tanrı *"RAB benden yana, korkmam; insan bana ne yapabilir?"* diyebilen Mesih öğrencileri arıyor (Mezmur 118:6-7). Bugün Tanrı her sıkıntı, baskı, ayartı ve ölüm riski altında bile *"Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?"* diyebilen Mesih öğrencileri arıyor (Romalılar 8:31).

Mesih'in o günkü *"Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?"* şeklindeki azarlamasını aklımızda tutarsak; Tanrı bugün *"Öz Ođlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?"* diyebilen, böyle bir iman güveni içinde olan Mesih tanıkları arıyor (Romalılar 32-39).

Öyle ki bizlerin mezar taşlarına şu ayet yakıştırılabilsin:

II.Timoteyus 4:7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum.